

“De Wekker”, april 1949, 3^e jaargang, nummer 2.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

Wanneer evenwel deze vereniging alleen de geschetste ideële oogmerken zou nastreven, dan zou het, om het maar eens huiselijk te zeggen, een saai club geworden zijn. En natuurlijk zocht men dit te voorkomen door gezamenlijke ontspanning, in verschillende vormen. Wanneer men nu hierover mijn mening vraagt, dan wil ik die (strikt persoonlijk) ook wel geven: ook dit is nuttig, voorzover het saamhorigheidsgevoel en de wederzijdse goede verstandhouding van alle werknemers in het bedrijf er door bevorderd worden. Wanneer dit maar niet het gevolg heeft, dat het hele leven, zowel binnen als buiten werktijd, op de fabriek en de fabriekscollèga's geconcentreerd blijft. De wereld is per slot van rekening zo groot en er is zoveel belangrijks, dat wij er voor moeten waken onze gezichtskring al te zeer te beperken.

Het bestuur van W.E.K. weet wel, dat de directie van oordeel is, dat tot nu toe hierin de juiste maat is betracht en dat zij daarom het werk van de vereniging ten volle wil steunen.

Ik ben er van overtuigd, dat, wanneer men op deze wijze verder gaat, er nog belangrijk werk verricht kan worden. De moeilijkheden zullen op die weg niet ontbreken, maar die zijn er om overwonnen te worden. Op die verdere weg wens ik bestuur en leden veel succes.

Ir. K. van der Pols.

30 APRIL - 4 MEI

Wanneer dit nummer van „De Wekker” onze lezers bereikt, staan wij aan de vooravond van de verjaardag van H.M. Koningin Juliana. Deze dag zal zijn de eerste Koningsdag op 30 April en wij hopen, dat wij nog vele malen op deze wijze de laatste dag van April zullen kunnen gedenken, en wel in volle vrijheid. Het is nog geen 4 jaren geleden, dat wij smachtend uitzagen naar die vrijheid, waarvoor toen in een verschrikkelijke oorlog tienduizenden van onze landgenoten de dood vonden. Velen onder hen namen actief deel aan het verzet om voor ons land de vrijheid te herwinnen. Zij stredden vaak alleen, tegen een overmacht en met opoffering van ieder persoonlijk comfort. En van nabij zagen zij, hoe velen van hun strijdmakkers gepakt werden en hun leven eindigden voor het vuurpeleton. Ook hun kon dit overkomen; maar toch kon niets hun strijd lust en verzet verminderen. Integendeel, hun strijd werd steeds feller en hun aantal werd steeds groter. Om blijvend de herinnering aan hun heroïeke daden onder ons levend te houden en tevens ook al onze landgenoten te gedenken, die in de afgelopen oorlog hun leven verloren, werd de dag van 4 Mei ingesteld als onze jaarlijkse dodenherdenking. In dit verband plaatsen wij hieronder enige verzen, geschreven door de verzetstrijder Jaap Sickenga, die op 11 Mei 1942 werd gefusilleerd. Hij was toen 23 jaar oud. In het eerste vers, geschreven 5 dagen vóór zijn dood, neemt hij afscheid van zijn vrouw. In het tweede bezingt hij de betekenis van Oranje voor onze vrijheid.

1. Ach, wil het mij vergeven
jij, die ik achterlaat,
die hier blijft in dit leven
en nu alleens staat.

Dat God je sterkte geve,
't is zwaarder voor jou dan voor mij,
bij mij doet 't pijn, even,
en dan is alles voorbij.

Maar jij hebt vóór je een leven
en weinigen die je verstaan,
zoals het mij was gegeven. —

Ik heb je groot onrecht gedaan.
Ach, wil het mij vergeven
jij, die verder moet gaan.

6-5-1942.

2. Zon van Oranje, symbool van de vrijheid,
Giet weer Uw stralen over ons uit.
Licht in de harten van vrede en blijheid
Is wat Uw schijnsel voor allen beduidt.

Laat weer weldadig Uw gloed op ons dalen,
Breng ons bevrijding, Uw roeping getrouw.
Zon van Oranje, giet weer Uw stralen
Over ons dierbaar rood, wit en blauw.

Schenk weer aan onze geheiligde kleuren
d'Aloude schittering door Uwen glans.
Zon van Oranje, o, laat het gebeuren
Dat zij weer waaien van toren en trans.

Nu is het nacht en alom is het duister,
't Land is gedekt door een donkere vlag.
Breng ons weer spoedig in heerlijke luister,
Zon van Oranje, het licht van den dag.

Moge zijn offer en dat van de talloze andere gevallen niet tevergeefs zijn gebracht.

In de somberste uren van onze vaderlandse geschiedenis waren zij door de beste idealen bezielde. Zij zijn niet meer. Op ons rust blijvend de ereplicht, hun werk voort te zetten.

M.

SENIOR EN JUNIOR

J. Jansen Sr. en J. Jansen Jr., vader en zoon, ouwe Jaap en jonge Jaap, werken in dezelfde fabriek. Sr. als sjouwer, Jr. als draaier. Ouwe Jaap heeft nooit een vak geleerd. Heel vroeger was hij koetsier bij een stalhouderij; met de paarden vreedwen zijn beroep en nu is hij sjouwer. Hij doet het graag en goed, maar heeft toch heimwee naar de jaren van zijn jeugd, toen hij op de bok zittend prettig werk deed. Zijn zoons heeft hij een vak laten leren. Jonge Jaap, zijn naamgenoot en oogappel, ging naar de ambachtsschool en vandaar naar de bedrijfsschool van een grote fabriek. Nu staat hij aan een splinternieuwe Amerikaanse draaibank en zwaait een groet naar zijn vader, als die met een hefwagen voorbij rijdt. Jonge Jaap weet van werken. Als hij 's avonds thuis vertelt van de belevenissen van de dag, van de werkstukken, die hij maakt en de moeilijkheden, die hij ondervindt, zegt ouwe Jaap al gauw dat het hem te geleerd wordt. Ouwe Jaap weet niet wat een micrometer is en van toleranties heeft hij nog nooit gehoord. Op de bok had je dat niet nodig en als sjouwer evenmin. Met enige eerbied kijkt hij dan naar zijn knappe zoon, die zulk mooi werk maakt en die zoveel weet.

Ouwe Jaap en jonge Jaap vertegenwoordigen de oude en de nieuwe tijd. Mensen als Jansen Sr. hebben altijd eerlijk hun best gedaan en zijn altijd nuttige leden geweest van de maatschappij, maar het tegenwoordige Nederland is meer gesteld op Juniors; op mensen, die een vak kennen en die kwaliteitswerk kunnen leveren. Toen ouwe Jaap nog jong was, leefde Nederland van de handel. Wij hadden een land van melk en boter en leverden dat aan onze burens, vooral Engeland. Toen vond men de kunstboter, de margarine uit. Margarine was veel goedkoper dan boter en de Nederlandse boterhandelaren, die meenden handig te zijn, mengden de goedkope margarine door de duurdere boter. De knoeierij kwam natuurlijk aan het licht. De Nederlandse boter en de Nederlandse handel verloren hun goede naam. „Nederland bloeit weer, Nederland knoeit weer”, spotten men. Sindsdien moet de Nederlandse boter een rijkskeur dragen. De Nederlander moest tegen zichzelf beschermd worden.

Na de bevrijding was er een tijd, dat door allerlei omstandigheden niet veel op kwaliteit gelet werd. Nederland moest exporteren om te kunnen leven. Het gehate „alleen voor export” is geen product van willekeur, doch bittere noodzaak. Toen er een ware goederenhonger was in de gehele

wereld, was exporteren geen kunst. De klant was niet kieskeurig. Nu staan de zaken anders. De klant is weer koning en eist kwaliteit.

Het is jammer dat het streven naar verhoging van de arbeidsproductiviteit de gedachte heeft gewekt, dat het er alleen maar om gaat zoveel mogelijk te produceren. Productie, productie, productie riepen vele bedrijfsleiders, men rekende alleen in aantallen. Kwantiteit was troef. **Kwaliteit is troef.** Eerst moet men goede producten maken en daarna de productie opvoeren. Want de klant, in binnen- en buitenland, is kieskeurig en eist het beste. Kwaliteitswerk is het kompas, waarop Nederland varen moet. Zwitserland zij ons een voorbeeld. Een eeuw geleden een arm, dunbevolkt bergland, zonder bodemschatten of andere rijkdommen.

NU: het rijkste land van Europa met een welvaart, die ons ongelooflijk voorkomt.

Reden: Zwitserland begreep zijn tijd en maakte kwaliteitsproducten.

Zwitserse horloges, automaten, locomotieven, elektrische apparaten, turbines en motoren behoren tot de beste in de wereld. Onbetwist!

Nederland zal diezelfde kant uit moeten. Die weg zal lang en moeilijk zijn, maar wij hebben geen keus. Hoe kan iedere Nederlander hiertoe het zijne bijdragen?

In de eerste plaats door te beseffen, dat onze enige kans ligt in het maken van goederen van prima kwaliteit.

Kwaliteit is het kompas waar het Nederlandse bedrijfsleven op zal moeten zeilen, willen wij in veilige haven komen.

En evenmin als aan boord van een schip de machinist komt vertellen hoe de stuurman moet varen, of de kok aan de bootsman aanwijzingen gaat geven omtrent het onderhoud van het want, evenmin moet iedere Nederlander zich voortdurend het hoofd gaan breken over de problemen van: machines, methodes, materialen, fabrieksgebouwen, opleiding, omscholing, huisvesting, die nu onmiddellijk rijzen.

Het schip vaart goed als de stuurman een goede koers laat varen, de machinist zorgt voor zijn motor, de kok een goede pot kookt en de bootsman zorgt, dat alles aan dek goed onderhouden wordt.

Doe je werk zo goed je kunt op de plaats waar je staat, daar gaat het om.

Nederland kan kwaliteitsproducten leveren, als de Nederlanders ieder voor zich hun werk goed doen.

Als de draaier zorgt, dat ieder product, dat hij aflevert, onberispelijk is, als de slijper goed slijpt, de magazijnbediende goed opbergt en aflevert, de boekhouder zorgt, dat zijn werk af is en de cantineuffrouw prima koffie zet. Als de constructeur alleen maar goede ontwerpen maakt, de verkopers hun klanten goed bedienen, de loonadministratie op tijd de lonen klaar heeft en de chauffeur zorgt, dat zijn auto goed onderhouden wordt en hem niet verwaarloost.

Zo ontstaat kwaliteit, want kwaliteit is de uitkomst van een heel lange optelsom van aller werk.

Het eindproduct van de fabriek waar men werkt is het resultaat van de samenwerking van allen. Naarmate ieders deel beter is, wordt het eindproduct beter.

Nederland is het land, dat 10 miljoen mensen moet voeden, kleden en huisvesten. Het kan alleen leven als wij dat mogelijk maken.

Door ons kwaliteitsproduct!

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Groen van Prinstererstraat 51 b, Rotterdam-N.

Zoals reeds elders in dit blad is vermeld, zal op 24 Mei a.s. in Courzand de ledenvergadering worden gehouden.

De bestuursleden M. P. v. d. Borden, J. C. Schrier, C. van Sprundel en A. Ouwers zijn aan de beurt van aftreden.

Voorstellen en eventuele kandidaten kunnen bij de secretaris vóór 23 Mei a.s. schriftelijk worden ingediend.

De aftredende bestuursleden stellen zich herkiesbaar.

Excursie naar Haka, Vierhavenstraat 40

Wij brengen de dames, die in het bezit zijn van een kaartje voor bovengenoemde excursie in herinnering, dat dit bezoek op Donderdagmiddag 12 Mei zal plaatshebben. (tien vóór twee vóór het gebouw).

Excursie naar Van Nelle, Delfshavense Schiekade

Deze firma was zo welwillend onze vereniging voor de derde maal in de gelegenheid te stellen een bezoek aan dit bedrijf te brengen. Een beperkt aantal dames van W.E.K. wordt Dinsdagmiddag 17 Mei verwacht.

Kaartjes à f 0.15 zijn verkrijgbaar bij de bekende adressen. Men wordt verzocht om tien vóór twee vóór het gebouw aanwezig te zijn.

K.L.M. Jubileummars op 2e Pinksterdag 6 Juni a.s.

Ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de K.L.M. heeft deze Maatschappij een afstandsmars georganiseerd van 30 km. voor dames en 40 km. voor heren. Verschillende attracties zijn hieraan verbonden. Inschrijfgeld f 1.25. Verzamelplaats Hoofdkantoor der K.L.M., Wittebrug, Den Haag.

Leden, die aan deze mars willen deelnemen, kunnen bij het bestuur nadere inlichtingen verkrijgen.

De inschrijving bij de K.L.M. sluit 16 Mei a.s.

Wie wil zich in de schilderkunst bekwamen?

In „De Wekker” van September j.l. maakten wij er reeds melding van, dat er plannen bestonden om een schilderclub op te richten. Deze club is inmiddels gevormd en onder leiding van een kunstschilder werd op Zaterdagmiddag 23 April in een tekenzaal van de „Nieuwe Waterweg” de eerste les gegeven. Leden, die zich in de schilderkunst willen bekwamen (ook het etsen zal worden beoefend) of nadere inlichtingen willen hebben, kunnen zich wenden tot de heer L. de Jong. (Schilderswerkplaats).

AFSCHEID

Op 4 April 1949 verliet de heer A. Dubbeldam, Cremerstraat 144, Rotterdam, Pernis, metselaarsbaas, geboren 19 December 1883 en van 17 September 1908 tot en met 2 April 1949 in dienst van de R.D.M., met pensioen ons bedrijf.

Op 18 April 1949 verliet de heer S. Kruidenier, Carnisse-laan 101, Rotterdam Z., koker, geboren 31 October 1888, en van 3 Maart 1902 tot en met 16 April 1949 met een korte onderbreking in dienst van de R.D.M., met pensioen ons bedrijf.

Op 18 April 1949 verliet de heer G. van Vlaanderen, Bingleystr. 50a, Rotterdam W., waker, geboren 22 Augustus 1883 en van 19 Juli 1916 tot en met 16 April 1949 met enige korte onderbrekingen in dienst van de R.D.M., met pensioen ons bedrijf.

KUNSTOCHTEND OP 2e PAASDAG

Reeds enige malen heeft ons bestuur, hetzij op een 2e Kerstdag of op een 2e Paasdag, een Kunstochtend georganiseerd en daarmee is zo langzamerhand wel een van de beste tradities in ons verenigingsleven gevestigd. Dit bleek opnieuw op Maandag 18 April j.l., toen het gezelschap van Carl Tobl en Jetty Vink weer een smaakvol programma presenteerde.

De Schouwburgzaal was bijna tot de laatste plaats bezet, toen onze voorzitter te ruim half 10 met een woord van welkom het programma opende, waarin hij nogmaals in het kort het W.E.K.-doel belichtte: door vriendschap en wederzijds vertrouwen hebben wij allen een dienende functie in de maatschappij te vervullen.

Het programma bood vele variaties: zang, declamatie, pianospel en acrobatiek. Een groot succes oogstten „The Jolly Boys” met hun 7 xylophoons, Rodi Roeters met zijn kaartspelen, waarmede hij de zaal in grote verbazing bracht, en de sketch „Taalproblemen”, waarin Rudi West en Mimi Kok de zaal deden daveren. Dat was humor van de beste soort.

In de beste stemming verlieten allen te ruim 1 uur de Schouwburg.

Dank aan de organisatoren van deze Kunstochtend.

M.

1944

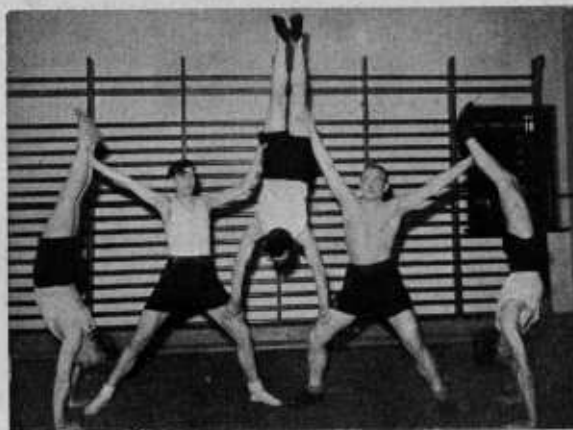
DE OPRICH

Links: JIU JITSUCLUB - AMUSEMENTSORKEST „ME
 Rechts: TONEELGROEP - TURNGROE
 Onder: REISCLUB - ZWE

1949

ERS IN 1944

ODIE EN RHYTHME" - TECHNISCH ENGELSE CLUB
 - MODELBOUWCLUB - BILJARTCLUB
 CLUB - KLAVERJASCLUB

E

„VELE KLEINTJES MAKEN EEN GROTE”

Van de „Centenvereniging voor hulpbehoevende blinden” te Rotterdam, ontvingen wij het volgende schrijven, met een lijstje van hetgeen door ons personeel voor deze vereniging werd opgebracht.

Rotterdam, Maart 1949.

Geachte Heren,

Ingesloten doe ik U toekomen een staat, vermeldend het totale bedrag dat is ingezameld op de diverse afdelingen in Uw bedrijf.

Evenals vorig jaar is het resultaat weer schitterend. Hierdoor zijn wij in staat gesteld vele blinden hogere ondersteuning te verschaffen en zieken of zwakken enige tijd naar buiten te zenden.

Door Uw welwillende medewerking werd dit succes behaald.

Ontvangsten van het Personeel van de Rotterdamse Droogdok Maatschappij N.V., gevestigd te Rotterdam, 1 November 1947 t/m 31 December 1948 van de volgende afdelingen:

Bouwmaatschappij „Heyplaat”	f 46.63
Bouwopzicht	7.92
Branders	81.07
Centraal Magazijn	137.12
Dokververs	113.02
Draaiers en Bankwerkers	637.97
Electriciens	41.43
Garage	9.60
Gereedschapmakerij	273.29
Gieterij	211.37
Houten scheepmakers	121.35
Ketelmakerij	292.61
Koperslagerij	422.35
Lasserij	130.13
Loonafdeling	82.55
Luchtgereedschappen	60.58
Modelmakerij	126.85
Monteurs Van Rietschoten & Houwens (werkzaam bij R.D.M.)	135.80
Monteurs van Groeneveld v. d. Poll & Co. (werkzaam bij R.D.M.)	3.87
Nieuwbouw	731.10
Onderzeeloods	76.91
Opzichthoudend Personeel Scheepsbouw	103.04
Plaatwerkerij	220.42
Portiers, Telefoon, Hal	159.36
Schilders	147.33
Sjowerlieden	109.28
Scheepsbouw Reparatie	54.54
Scheepsbouw Reparatie (P. B. Sch.)	145.—
Scheepsbouwvl. en Hoekijzersmeden	759.81
Smederij	60.01
Tekenkamer	68.62
Timmerlieden, Verbandkamer, Tijdcontrole	370.88
Voorlieden Nieuwbouw en Reparatie	63.72
Totaal f	6.005.53

Namens het Bestuur zegt ondergetekende allen, die steun en medewerking verleenden, hartelijk dank voor deze giften. De blinden steeds bij U aanbevelend, verblijft,

Hoogachtend,

L. van Dijk, 1e Penningmeester
Abraham Kuyperlaan 73b.

Gedachtig het spreekwoord „laat de linkerhand niet weten wat de rechter doet” zullen velen van ons niet meer weten hoeveel en wanneer ze iets in de bekende busjes hebben gestopt, zo weinig aandacht besteden wij aan het kleine offertje dat we gebracht hebben.

Dat dit niettemin tot grote daden kan leiden, bewijst het hierboven afgedrukte lijstje. „Eendracht maakt macht”. We hebben ons bij dit geven niet met pietepouterige vragen gekweld als: „wordt het wel goed besteed”, „laten zij die het beter kunnen betalen dan ik het maar doen”, „waarom zal ik geven als Jan, Piet of Klaas het niet doen” of „daar moet

de Overheid maar voor zorgen”, enz. Neen, we hebben spontaan gegeven. Als het spreekwoord „het is beter te geven dan te ontvangen” ergens opgaat dan is het in dit geval. Indien we ons afvragen of wij er persoonlijk minder door ge worden zijn, dan moeten we toch eerlijk erkennen, dat dit niet het geval is, integendeel, als we het resultaat zien, kan ons dit niet anders dan verheugen. Konden we het in alles zo eens zijn, wat zouden we dan gelukkiger zijn.
J.W.

REISCLUB

Kersentocht op Zaterdag 18 Juni

Wij vertrekken voor deze tocht om 1.30 per autobus van de Koemarkt te Schiedam, om 1.45 van Rochussenstraat, om 1.30 van Heyplaat (Rondplein) en om 1.45 van de Pleinweg hoek Wolphaertsbocht. Om 2 uur vertrekken we vanaf de Pleinweg en gaan dan over de Rijksweg via Alblasserdam en Gorinchem door de boomgaarden naar Zaltbommel, waar we kersen gaan eten.

Vandaar gaan we via Enspijk, Zijderveld, Vianen, Jutfaas, Montfoort en Oudewater naar Haastrecht, waar we nog even de speeltuin „De kleine Betuwe” gaan bezoeken; vandaar gaan we over Gouda naar Rotterdam, waar we ± 10 uur weer terug hopen te zijn.

Degenen, welke zich opgegeven hebben voor de kersentocht, krijgen allen een kaart, waarop vermeld is de tijd en plaats van vertrek en op welke plaats en in welke bus men zit.

De 1-daagse, 2-daagse- en 3-daagse reizen, welke in Juli gemaakt worden, zullen in het volgende blad uitvoerig bekend worden gemaakt. Nu we weer met onze reizen beginnen, worden allen verzocht evenals vorig jaar op tijd bij de vertrekplaatsen te zijn, want we weten allen, dat, waar we ook heengaan, van te voren de tijd bekend moet zijn wanneer we er zullen aankomen; als we op tijd zijn, verlopen onze reizen het beste.

ATTENTIE.

De redactie doet nogmaals een dringend verzoek aan allen, die kopie voor ons maandblad hebben, om deze uiterlijk de tiende van elke maand bij hen te bezorgen. Red.

ONZE EXCURSIE NAAR VAN NELLE OP DINSDAG 5 APRIL EN DONDERDAG 7 APRIL

Om 1 uur bij de tram. De dames van W.E.K. gaan op excursie naar Van Nelle. Om circa 2 uur aldaar aangekomen, werden wij ontvangen door de heer Benner en de dames H. van Witmarschen en T. Kemmink.

Het eerst kwamen we in het eldorado voor de heren, de tabaksafdeling: Kerven en verpakking; een interessante bewerking, van groot grof blad tot heel fijne langdradige shag. Nu per lift naar de „bonbonnière” of daktuin, vanwaar wij een schitterend uitzicht hadden over Rotterdam en omgeving op een hoogte van 40 meter. Toen werden de dames in groepjes van 12 gesplitst en begon onze verdere excursie naar de drukkerij. Ook alles even prachtig, van wit papier tot mooi gekleurde zakjes. Nu naar de koffiebrandery. Achter glas konden we de groene koffiebonen zien totdat ze gebrand waren. Daarna werden ze in een grote roosterbak gegooid, om door koude lucht af te koelen. De theeafdeling is werkelijk iets moois. De thee wordt uit de kisten gegooid in een theebak. Aan het eind daarvan zit een magneet en die trekt alle eventueel verdwaalde spijkers uit de thee. De verdere behandeling zoals mengen en stofvrij maken, is een werk van een ogenblik met behulp van zulke prachtige doelmatige machines. De dames stonden werkelijk verbaasd zoals die moderne machines werken. Zo zindelijk, want niets wordt met de handen aangeraakt. Zelfs theezakjes voor hotels en restaurants worden machinaal gevuld en dichtgemaakt.

De sociale verzorging is puik in orde, zoals eetzaal, waslokalen, toiletten, alles even rein en goed onderhouden. Voor sport en spel is ook goed gezorgd. Voetbal, tennis, korfbal e.a. vinden ruime gelegenheid tot beoefening.

Met dit alles is onze excursie, wat de fabriek en werkplaatsen betreft, ten einde.

Nu naar de bioscoop. Daar is weer eens hartelijk gelachen om 2 leuke filmpjes met als einddoel „Gebruik Van Nelle's Koffie en Thee, dan is alles O.K.“.

Daarna nog een ouderwets filmpje, waar ook uitbundig om gelachen is.

Tenslotte naar de lunchroom voor een heerlijk kopje thee. Dat smaakt na zo'n wandeling.

Zo hebben de dames weer een prettige en leerzame middag gehad.

Nog danken we voor de prettige rondleiding de heer Benner en de dames Witmarschen en Kemmink die alles, zeer duidelijk en voor ieder begrijpelijk, hebben uitgelegd.

Mevr. HORSTMAN,
Bestuurslid Reisclub W.E.K.

Deze maand ontvingen wij slechts één brief en wel van Dpl. Sold. W. J. L. van Buel, Leg.nr. 25.05.10.021.

„Ik vind het altijd fijn, die krantjes te mogen ontvangen, want dan blijf je altijd op de hoogte wat er op de R.D.M. en N.W. alzo gebeurt.

Doe U allen uit de Koperslagerij en vooral B. Teubel en W. Bestebreur de hartelijke groeten van mij. Tot kijk op de R.D.M.“

We hebben ook je bedoelingen begrepen in verband met onze zieken, en hoewel we je plan buitengewoon op prijs stellen en ons verheugen, dat ook in de tropen het wel en wee van de R.D.M. jullie ter harte gaan (we denken altijd nog aan de toneeluitvoering „Uw wil geschiede“ in Juni 1948, waarbij de gehele opbrengst, bestemd voor de militairen in Indonesië spontaan beschikbaar werd gesteld voor de zieken) moeten we echter je verzoek afwijzen, omdat het niet de bedoeling is, dat militairen, die het toch al zo moeilijk hebben, ook nog voor de zieken R.D.M.ers zorgen. Nogmaals, we stellen je aanbod zeer op prijs, maar vertrouwen dat je met onze mening accoord gaat. B.

Tentoonstelling van het werk der leerlingen van de Gemeentelijke Avondvaktekenschool en de Opleiding der Rotterdamsche Droogdok Maatschappij

's Avonds 5 April vond in het gebouw van de Openbare School, Vestastraat 15, de opening plaats van de gecombineerde tentoonstelling van Gemeente- en Bedrijfscholen. Deze opening werd voorafgegaan door de uitreiking van diploma's aan de leerlingen van de Gem. Avondvaktekenschool, die met succes aan het eind-examen hadden deelgenomen.

De waarnemend directeur, de heer Kranendonk, reikte de diploma's uit en sprak enkele toepasselijke woorden.

Ook Ir. van der Pols, directeur der R.D.M. en de heer Quist, gemeente inspecteur van onderwijs, feliciteerden de gelukkigen en wezen op de waarde van het behaalde diploma, verder op het voorrecht dat zij aan deze school hadden genoten, n.l. dat de theoretische kennis in zulk een nauw contact met de practijk wordt opgediend en ten slotte op de plicht van een goede houding in de maatschappij. De sprekers drukten hun spijt uit over het niet aanwezig

zijn van de directeur der Gemeentelijke Avondvaktekenschool, de heer J. W. M. van der Ende, die door een langdurige ziekte verhinderd was aanwezig te zijn. Zij wensten hem een spoedige beterschap en algeheel herstel toe.

Na afloop van de uitreiking opende Ir. van Reenen de tentoonstelling, waarbij hij uiteenzette, wat deze tentoonstelling voor ouders, leerlingen en leraren betekende.

De opening werd bijgewoond door vele genodigden van de Gemeente en uit het Bedrijf der R.D.M.

Een rondgang werd gemaakt langs al het tentoongestelde tekenwerk en de werkstukken van de vakopleiding en de modelbouwclub.

Het tekenwerk, hetwelk veel belangstelling van technisch ingewijden trok, verdiende alle lof, niet alleen constructief, doch ook wat de keurige uitvoering ervan betrof. Van de vakopleiding werden ook knappe werkstukken op het gebied van machinebouw en plaatwerk bekeken.

De scheepsbouwers met hun sloep, de sloopstimmerlieden met hun hutten en trappen en de houten scheepsmakers hebben met hun keurig werk de scheepswerf in het klein volledig gemaakt. Ook smaakvol opgestelde scheepsmodellen werden bewonderd. Aardig opgezet was ook de vormerij en de gieterij, waarin we gedurende de tentoonstellingsuren de gang van zaken in een gieterij hebben kunnen meemaken. Jammer, dat voor dit mooie vak de laatste tijd een verminderde belangstelling bij de vakkeuze wordt getoond, hoewel dit vak technisch even hoog staat als de scheeps- of machinebouw. Ook de modelbouwclub presenteerde fraaie werkstukjes, als symbool van goede samenwerking.

Gezien het grote aantal bezoekers gedurende de tentoonstellingsweek (ongeveer 1500) mogen wij ons verheugen op de belangstelling, die uitgaat naar de opleiding van nieuwe, kundige werkkrachten in deze tak van nijverheid.

A. B.

ZWEMCLUB

In een gezellig samenzijn herdacht de zwemclub op 12 Maart in Courzand haar twee-jarig bestaan.

De voorzitter, de heer Reinders, heette in een kort openingswoord allen hartelijk welkom.

Het programma gaf veel afwisseling. Muziek, zang en een dansje gaven de heer Luron gelegenheid zijn goochelkunst op te stellen, zodat alles in een geregeld tempo kon verlopen.

„Humor en Myserie“ oogstte groot succes. Wonderen met de speelkaarten dwongen ieders verbazing af. Boze tongen spreken, dat een zekere mijnheer direct de andere dag aan het oefenen is geslagen voor zijn club. Of het hem zal lukken?

Komische, levende schaduwbeelden gaven een daverend applaus.

De buikspreeker was een meester op dit gebied. Vooral de zang had bijzondere bijval. Tenslotte gaf de heer J. de Kok met zijn cabaret een Italiaanse opera ten beste. De lachspieren brachten velen in beweging. Aan het einde sprak de secretaris een woord van dank aan allen, die deze avond hebben doen slagen.

N.B. Zo lang het zwembad in de Heyse Haven niet is hersteld, gaat het zwemmen in de Overdekte te Hillegersberg gewoon door tot nader aankondiging van het bestuur.

E.

ERE WIEN ERE TOEKOMT

Op Vrijdag 15 April 1949 viel Michiel Kok, wonende Beukendaal 22, Rotterdam (zuid), behorende tot het personeel van het s.s. „Unitas II“, liggende in de Dokhaven R.D.M., van een buiten boord hangende stelling te water.

Willem Poppelier, een 16-jarige bankwerker, die het ongeveer zag gebeuren, sprong, na zich van overtollige, zware kleding te hebben ontdaan, te water en bracht de in een hachelijke positie verkerende drenkeling naar de vaste wal, alwaar beiden door omstanders met behulp van een touw op de vrij hoge wal werden getrokken.

Hulde voor deze daad van menslievendheid!

Leden van W.E.K.

Hiermede nodigen wij U uit tot het bijwonen van de

JAARVERGADERING

welke zal worden gehouden in het Feestgebouw Courzand op DINSDAG 24 MEI a.s. des avonds 8 uur precies.

Aller opkomst is dringend gewenst.

Toegang uitsluitend op vertoon van het Bewijs van Lidmaatschap.

HET BESTUUR.

KLAVERJASSEN

Met onze Klaverjasclub naar de Rivièrahal

Toen wij 4 April met 40 man sterk naar de Rivièrahal togen om daar een Nationaal Concours te spelen, uitgeschreven door de Rotterdamse Diergaarde, waren wij vol goede moed. Immers na de verrichtingen der laatste maanden weten wij wat onze Klaverjassers waard zijn. Doch ondanks de vele punten die wij wisten te verzamelen, ging er slechts 1 koppel met een prijs naar huis. Het had slechter gekund als U bedenkt dat er 1276 personen zich in de strijd geworpen hadden.

Toen ik hoorde, dat juist die persoon, die, belast met de regeling, door zijn drukke werk menig Klaverjasje moest laten lopen om een wedstrijd in goede banen te leiden, hier succes had, moest ik ook even verheugd lachen, toen deze een prijs medenam en wel de heer Bommeljé uit het koppel Bommeljé-Smit, dat die avond speelde. Een bewijs dat hij tot meer in staat is. Gefeliciteerd vrienden.

Wat de avond zelf aangaat meen ik, dat er zo meer moesten zijn. Alle hulde aan de Klaverjasvereniging „Diga”.

Na afloop stelden zich enige artisten gratis beschikbaar, die enige schitterende nummers ten beste gaven, waarna wij omstreeks 12 uur zeer voldaan huiswaarts gingen.

A. 't H.

HET ROER OM

II

Rubriek voor hen, die geloven, dat het beter kan.

Egoïsme

Er is zoveel kopy voor deze rubriek binnengekomen, dat we een uittreksel moeten maken uit de talloze gedachten, voorstellen en rake opmerkingen. Het is doodjammer, dat we al deze stemmen, die ons eerlijke verbetering van de bedrijfsgeest toeroepen, niet een voor een het woord kunnen geven. Maar dan zou „De Wekker” viermaal zo groot moeten zijn en iedere week verschijnen. Wie weet.....?

Trouwens, we zijn van plan in „Het Roer Om” in het vervolg de eigen taal en onopgesmukte stijl van de inzenders volledig af te drukken; deze keer echter nemen we een algemene gedachte uit alle bijdragen over. Deze algemene gedachte, die naar aanleiding van de meest uiteenlopende kwesties naar voren komt, luidt: **dood aan het egoïsme**. Het egoïsme, dat de maatschappij van hoog tot laag doortreft en aanvreet, doet verkillen tot een koude bevroren ijswind, tot een nuchter, zogenaamd „zakelijk” standpunt. Dit standpunt, als men het tenminste nog zo mag noemen, heet: egoïsme.

Van hoog tot laag. Inderdaad. Nu is het heel gemakkelijk als de mensen, die zich bij de, wat men ongelukkig noemt, „lagere” standen rekenen, hun felste verwijten richten tot de „hogere”, en hard schreeuwen om recht en erkenning.

Dit is hierom zo gemakkelijk, omdat het voor een zeer groot deel ook waar is! En het is ook gemakkelijk als de mensen uit de ook met een ongelukkig woord aangeduide „hogere” rangen in de maatschappij, over alle onrechtvaardigheden in bedrijf of werk heenstappen met de simpele bewering, dat aan rechten plichten dienen vooraf te gaan: eerst hard werken, eerst niet luieren, eerst op tijd beginnen en niet een half uur vroeger ophouden, enz. enz..... en dan kunnen we pas over „rechten” spreken. Ook dit is gemakkelijk, omdat het óók voor een zeer groot deel waar is.

Alleen: met deze beide houdingen komt de maatschappij, en we bedoelen hier voornamelijk het bedrijfsleven, geen stap dicht bij zijn verbetering. Geen enkele stap. Het is wel zeer begrijpelijk en zeer menselijk, als mensen elkaar iets verwijten, vooral als er redenen genoeg voor zijn aan te wijzen, het is zeer begrijpelijk, maar..... het helpt precies niets. Helemaal niets. Hiervan komt alleen nog grotere scheiding, nog meer verdeeldheid, in één woord: nog groter egoïsme. Van hoog tot laag.

Tegen het egoïsme bestaat maar één wapen. Dit wapen heet — niet schrikken — naastenliefde. O, ja, ik weet wat er dan gezegd wordt. Naastenliefde vindt „men” flauwe praat, gezeur, onzakelijk; het helpt niets, het dient alleen maar om de onrechtvaardigheden te verdoezelen en de verhitte gemoederen te sussen. Nu, ja, dat soort bezwaren en opmerkingen zijn ons zo zoetjes aan overbekend; we geloven alleen absoluut niet, dat ze steekhoudend zijn. We nemen het zelfs niemand kwalijk als hij uit onbegrip of onkunde er zo over denkt. Dat komt wel degelijk voor een groot deel hiervandaan, dat — helaas — zovelen met gezanik over naastenliefde aan duizenden andere mensen, de meest elementaire rechten onthielden. En als er iets is, dat men uit werkelijke liefde een ander verplicht is te geven, **verplicht**, dan is dat op de eerste plaats: een ander recht op leven, bestaan, werken en brood. Hierover kunnen we het met ieder aanstonds en zonder enige reserve eens worden.

Maar er blijft staan, en dit is het allerbelangrijkste, de kern van de hele kwestie, dat niemand met enig recht een ander verwijten kan dat hij anderen te kort doet als hij zelf in eigen leven, tegenover eigen kameraden, tegenover lotgenoten of medewerkers, even egoïstisch handelt. Dan verspreidt hij zelf die kanker van het vergiftigende egoïsme, evenveel als hij het in hogergeplaatsten — misschien terecht — signaleert. En dan komen we dus geen stap verder. Dit wapen van de naastenliefde is niet gemakkelijk. Het is niet gemakkelijk, omdat het egoïsme geen gemakkelijke vijand is. Het egoïsme is niet gelegen in een bepaald systeem van klassen, productie of maatschappij-ordening. Was het maar waar, dan konden we met een nieuw systeem de zaak voorgoed genezen. Het egoïsme zit in ons hart, bijna van iederen mens, van hoog tot laag. En een mensenhart veranderen..... we weten allemaal uit eigen gezin, uit de opvoeding van onze kinderen, dat dit niet een twee drie gaat. Dit eist geduld, dit eist: naastenliefde. Dit eist: idealisme en kracht.

Wat moeten we dan op de R.D.M. doen? Enige concrete punten? Daarover alle volgende keren. En nu weer aan de slag. Het roer moet om.

IN MEMORIAM

Door een noodlottig ongeval aan boord van het m.s. „Bacchus” d.d. 19 April 1949 overleed de heer

C. H. VAN BOCHOVE,

Spuidijk A-293, Nieuw-Beyerland,

werkzaam als scheepmaker, geboren 2 Februari 1922 en vanaf 22 Juli 1946 in dienst van de R.D.M.

Onze gevoelens van medeleven gaan uit naar zijn familie, die door zijn plotselinge dood zo zwaar werd getroffen.

HIJ RUSTE IN VREDE.